

gaar ikke alene ud paa at eftergive kommunale Skatter, fordi Folk er arbejdsløse, og Bemyndigelse til at eftergive eller nedsætte Skat eller udsætte Indbetalingen af den, uden at der foreligger noget Andragende derom, gælder ikke blot personlige Skatter, men ogsaa andre kommunale Skatter. Dette finder Udvalget er mere rimeligt. Der kan nemlig gives Tilfælde, hvor Folk sidder i smaa Kaar, selv om de ikke er arbejdsløse, og derfor har samme Berettigelse, naar der gives Lettelser i Skatten. Da Lovforslaget nu indskrænker sig til at gælde Skatteaaret 1917—18, vil det faktisk sige, at den Bemyndigelse, der gives, kun vil føre til en Nedsættelse af den paalignede Skat. Vi er nemlig nu i Slutningen af Skatteaaret, og jeg gaar ud fra, at i alle de Kommuner, hvor man opkræver de kommunale Skatter fjerdingaarvis, er de $\frac{3}{4}$ af Skatten i de fleste Tilfælde betalt, i alt Fald er der betalt for første og andet Kvartal. Ligeledes er i de Kommuner, hvor Skatten opkræves halvaarsvis, Skatten for det første Halvaar forlængst forfaldet til Udpantning, hvis den ikke frivillig er erlagt. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, mener jeg derfor, der er Rimelighed for at give den foreslaaede Tilladelse. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Rode): Den Begrænsning, Loven undergaar ved Ændringsforslaget, indskrænker sig til, at den kun skal gælde for indeværende Skatteaar. Jeg kan ikke have noget som helst derimod at indvende, idet jeg er sikker paa, at hvis Forholdene er uforandrede i det følgende Aar, vil Lovgivningsmagten forny den Bemyndigelse, som den giver for det indeværende. Medens Begrænsningen saaledes ikke kan mødes med nogen som helst Beklagelse fra min Side, maa jeg udtale min store Tilfredshed med, at den Betænlighed, som blev udtrykt af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) ved første Behandling, nemlig at Lovforslaget gik for vidt, i Udvalget er undergaaet en højst mærkværdig Forvandling, til en Betænkelighed ved, at Lovforslaget ikke gik vidt nok. Vi er jo i mange Henseender inde i Forvandlingernes Tid, det Parti, som det ærede Medlem tilhører, viser i denne Tid stor Evne til at skifte Holdning, og naar Forandringen er en Forandring til det bedre, kan jeg ikke andet end hilse den med stor Tilfredshed.

Det ærede Medlem (Klaus Berntsen) vendte tilbage til Spørgsmaalet om, hvilken Bemyndigelse der var for Kommunerne til at eftergive Skat, og det var klart, at det ærede Medlem havde søgt at styrke sin Hukommelse, siden han sidst talte om dette Spørgsmaal, da det syntes, at mærkværdig meget var svundet bort af den. Men naar det ærede Medlem nu vilde drage den Slutning af de foreliggende Aktstykker, at der var en Væsensforskel paa et Cirkulære, som jeg har udsendt vedrørende de indkaldtes Adgang til at ansøge om Eftergivelse af Skat og Kommunernes Bemyndigelse til at eftergive denne, og Cirkulærer, som tidligere er udstedte af andre Ministre, deriblandt af det ærede Medlem fra Assens, da han var Indenrigsminister, er dette helt ubegrundet. Det Cirkulære, jeg har udstedt, er i nøje Fortsættelse og Udvikling af de tidligere Cirkulærer og grunder sig nøjagtig paa den samme Betragtning, som det ærede Medlems Cirkulære har gjort gældende. Det, som er Forskellen paa, hvad Lovforslaget her omhandler, og hvad Ministeriet ved Cirkulæerne har ment sig berettiget til at fremsætte overfor Kommunerne om deres Rettigheder, er, at Kommunernes Rettigheder altid er ansætte for begrænsede til at gælde den enkelte Andragers Ansøgning om at faa eftergivet sin Skat og Kommunernes Ret til at foretage en saadan Eftergivelse efter at have undersøgt det enkelte Tilfælde, medens Lovforslaget her gaar ud paa at hjemle Kommunerne en Adgang, som ingen har ment, de havde, nemlig til en generel Eftergivelse af Skat under Henvisning til særlige foreliggende Forhold. Lovforslaget henviste til Arbejdsløsheden, og Ændringsforslaget henviser paa heldig Maade til de forhaandenværende økonomiske Forhold. Denne almindelige Adgang til Eftergivelse af Skat besad Kommunerne ikke efter nogen Fortolkning af Loven, medens de efter alle Indenrigsministres Fortolkning af Loven besad den i det enkelte Tilfælde.

Det ærede Medlem (Wilmann), der fungerer som Ordfører ved denne Lejlighed, nævnede et Spørgsmaal, der har været til Samraad i Udvalget. Forskellige Medlemmer henviste til, at det kunde blive vanskeligt for Kommunerne at benytte denne Adgang til Eftergivelse af Skat, naar de ikke havde nogen Mulighed for at dække det derved opstaaede Hul i deres Indtægter. Nogle ærede Medlemmer har tænkt sig, at dette Hul kunde fyldes af